

a cădelniței, arată harul Sfântului Duh dat ucenicilor atunci când i-a trimis să vindece toată boala și neputința în Israel”.

Importanța acestor lecturi biblice pentru viața duhovnicească a creștinilor ortodocși se vede și din faptul că Apostolul a fost unul dintre cele dintâi texte scripturistice traduse în limba română, așa cum atestă Codicele Voronețean (sec. XVI), iar prima tipărire a lui a fost realizată de diaconul Coresi în anul 1566. Cartea a văzut lumina tiparului în repetate rânduri, ultima ediție, de mult epuizată, fiind în anul 2003.

Ediția actuală a Apostolului este una îmbunătățită, corectată și

completată. Textul a fost confruntat cu ultima ediție a Sfintei Scripturi (2008), dar s-au ținut seama și de diortosiri anterioare, realizate de marii noștri liturgiști: pr. prof. Petre Vintilescu și pr. prof. Ene Braniște. Au fost consultate și ediții românești mai vechi, precum cea reprezentativă de la Neamț, din anul 1851, realizată pe baza textului diortosit de Sfântul Ierarh Grigorie Dascălul. De asemenea, a fost folosit Tipicul Mare (Iași, 1816), precum și ultima ediție greacă a Apostolului (Atena, 2007).

Sursa: **Aprobarea Sfântului Sinod, Apostol**, Editura Institutului Biblic și de Misiune Ortodoxă, București, 2014

PROGRAMUL LITURGIC

Luni 23 iunie	18:00	Vecernia și Litia
Marți 24 iunie	07:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → Nașterea Sfântului Ioan Botezătorul
	18:00	Sfântul Maslu
Sâmbătă 28 iunie	18:00	Vecernia și Litia
Duminică 29 iunie	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie Ap. Romani 5, 1-10; Ap. II Corinteni 11, 21-30; 12, 1-9; Ev. Matei 6, 22-33; 16, 13-19; glas 2, voscr. 3 → Duminica a 3-a după Rusalii (Despre grijile vieții) → Sfinții Apostoli Petru și Pavel

Pentru versiunea digitală și extinsă a buletinului, abonați-vă pe sfantul-ilie.ro.
Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, București

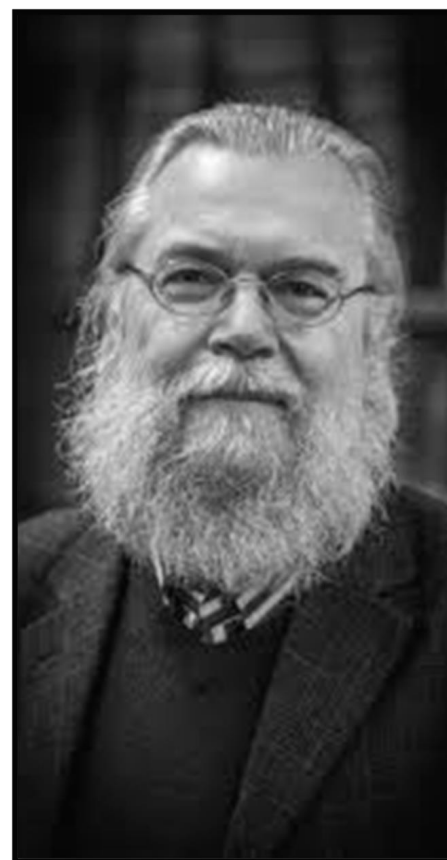
BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

"Duhul Sfânt este puntea de unire între credincios și credincios."

– Sfântul Dumitru Stăniloae

Nr. 578 / 22 iunie 2025

JEAN-CLAUDE
LARCHET

PUTEREA DE A-I BIRUI PE DRACI ÎN CUVÂNT O AU DOAR SFÎNȚII, TU LEAPĂDĂ PE DATĂ GÂNDUL!

Orice patimă se stârnește, se arată și crește întotdeauna mai întâi prin gând. Lupta cu patimile pornește, așadar, de la lupta cu gândurile. Gândurile rele sunt ispite aduse de draci - unii Părinți numesc de aceea gândurile „duhuri” -, ca șoapte ce îndeamnă la păcat, și-n urmă la împătimire.

Începe lupta cu gândurile alungând pe dată ispita cu care te momesc, neascultând șoptirile viclene, neluând aminte cu nici un chip la ele. De stai să cugeți și să privești la ele, sporesc și se întăresc. Iar de alungi din prima clipă gândul rău, scapi și de el, și de păcat. Prin gânduri zugrăvind lucruri ce farmecă și încântă, întâi de toate dracii ne momesc să-i privim, și apoi să le vorbim. De le vorbești, încă n-ai păcătuit și n-ai ajuns la patimă, dar

ești pe un drum, din care cu greu faci cale întoarsă. Că te-ai însoțit cu gândul rău, te-ai lipit de el, și inima ta îl place. Negreșit, urmează „consimțirea” și făptuirea, care prefăcând gândul în cuvânt și faptă păcătoasă. De-o ții așa mereu, inima ți se face pătimasă, că patima e obișnuința inimii cu răul.

N-o lua, dar, pe calea asta! Puterea de a-i birui pe draci în cuvânt o au doar sfinții. Tu leapădă pe dată gândul. Că ispita - spune Părintele Serghie - e foc mocnit, pe care de nu-l stingi ajunge pârjol mare. Și șarpe veninos ce stă să muște, și trebuie zdrobit. Cum sari să-ți aperi viața, sari și pentru suflet. Fă-ți din asta lege.

Nu cugeta că, alungate, gândurile toate se vor risipi. Că dracii și mai tare se pornesc, și viforul mai mult se întetește. Însă tot lepădate și neluate în seamă, se vlăguiesc. Nu se mai îngrașă, ca în vremea când le țineam la sân și le hrăneam. Surghiunite, domnia li se surpă. Și odată cu maicile, se sting și odraslele, patimile adică.

Singură paza gândurilor nu stinge însă patimile. Că-s rele ale duhului și rude cu duhurile rele, și numai cu harul lui Dumnezeu se biruiesc. Iar harul ți-l agonisești cu rugăciune, cu duhul câinței și al smereniei. Așa că, îndată ce-ți vine un gând rău, întâi de toate aleargă la câință și cere iertare de la Dumnezeu. Apoi alungă-l cu numele cel sfânt al lui Iisus, armă tare în lupta cu gândurile, ca să te speli de

patimile tale. Cu nimic alta decât cu rugăciunea se biruie ispitele. Cu ea să începi.

De te înalți cu duhul, socotind că te-ai izbăvit de acum de gânduri și ispite, grabnic ai să cazi din nou, la cea dintâi ispită.

Fă-te în fața ispitelor ce ne împresoară căpetenie de oaste, gata să le înfrunte în toată clipa, dar și prunc ce-și caută scăparea la Tatăl său.

Sursa: **Jean-Claude Larchet**, *Ține candelă inimii aprinsă. Învățătura părintelui Serghie*, Editura Sophia, București, 2015

PREAFERICITUL PĂRINTE PATRIARH DANIEL

CARTEA APOSTOLUL

Lecturile biblice din cadrul Sfintei Liturghii reprezintă miezul și elementul cel mai vechi, constitutiv, al primei părți a acesteia, numite Liturgia catehumenilor sau Liturgia cuvântului. Dacă lecturile veterotestamentare din Lege și Profeți au dispărut din Liturghiile ritului bizantin aproape cu totul (cu excepția Liturghiilor unite cu Vecernia), cele nouotestamentare au locul lor indelebil în cadrul celebrării euharistice, fiind precedate de versete sugestive din Psalmi (numite Prochimene și Aliluie). De aceea, Apostolul este o carte absolut necesară săvârșirii Dumnezeieștii Liturghii și a majorității slujbelor ortodoxe. El cuprinde cărțile Noului

Testament în afară de Evanghelii și Apocalipsă. Numele consacrat îi dezvăluie conținutul, format din scrieri apostolice, care cuprind viața, activitatea și învățăturile Apostolilor Mântuitorului. Cum această colecție se deschide cu Faptele Apostolilor, numite în limba greacă *Praxeis*, întreaga carte s-a mai numit în vechime, la noi, și *Praxiu* sau *Praxapostolos*.

Sfinții Părinți ai Bisericii vorbesc despre importanța și semnificațiile acestor lecturi în comentariile lor liturgice.

Astfel, despre Prochimen, Sfântul Gherman al Constantinopolului († 733) scrie că „psalmul pus înainte înseamnă revelarea și anunțarea venirii lui Hristos de către proroci”, iar Sfântul Maxim Mărturisitorul († 662) arată că frumusețea psalmilor cântați care preced citirea Apostolului exprimă „bucuria care vădește împărtășirea de bunătățile dumnezeiești și care, pe de o parte, mișcă sufletele spre dragostea curată și fericită a lui Dumnezeu, iar, pe de alta, le stârnește și mai mult spre a urî păcatul”.

Despre pericopa din Apostol, marele exeget al cultului ortodox, Sfântul Simeon al Tesalonicului († 1429), arată că „se citește mai întâi Apostolul, și apoi se vestește Evanghelia, pentru că mai întâi au fost trimiși, fiind întâriți, ucenicii, după care au vestit Evanghelia înconjurând în alergarea lor lumea”, iar „citirea cuvintelor apostolilor

arată trimiterea apostolilor la neamurile păgâne”. Sfântul Maxim, în comentariul său liturgic cu caracter eshatologic, prezintă lectura apostolică drept simbol al timpului de față, dintre înălțarea Mântuitorului și a doua Sa venire (exprimată prin citirea Evangheliei), timp în care „învățăm legile luptelor dumnezeiești și fericite, după care războindu-ne ne învrednicim de cununile biruinței din împărăția lui Hristos”. După Sfântul Simeon, „arhieriei și preoții, dar nu și diaconii, șed atunci când se citește Apostolul, pentru că și ei au harul apostolic”.

După citirea Apostolului, cel ce prezidează sinaxa (protosul) rostește către citeț (anagnost): Pace ție!, expresie care, potrivit Sfântului Maxim, indică bucuria și laudele prin care Dumnezeu pune hotar luptelor purtate pentru adevăr dăruind pace prin desființarea trupului păcatului și dând sfinților harul nepătimirii, drept cunună a osteneților pentru virtute”.

Cântarea Aliluia, care urmează, este interpretată de Sfântul Simeon al Tesalonicului ca „laudă adusă lui Dumnezeu, ce vestește venirea harului lui Dumnezeu, care e citirea Evangheliei”, iar „înaintea Evangheliei se face tămâiere din pricina harului Duhului dat plecând de la Evanghelia în toată lumea”. Episcopul Nicolae al Andidei (sec. XI), în comentariul său, spune: „căderea în momentul cântării imnului Aliluia, cu mișcarea continuă